

N:o 32.

Af herr **O. Nylander**, om *ändring i förordningen angående stämpelafgiften den 5 september 1890.*

Vid sistlidna årets lagtima riksdag tillät jag mig väcka förslag om ändring i gällande bestämmelser rörande syner å indelta arméns soldattorp, åsyftande i hufvudsak att rust- och rotehållare måtte befrias från de kostnader, som äro förenade med Konungens befallningshafvandes resolutioner å protokoll vid dylika syneförrättningar.

Vid behandling af detta förslag framhöll Andra Kammarens tillfälliga utskott, att det ansåge, »det Konungens befallningshafvandes beslut i sådant ärende redan nu bör meddelas utan någon kostnad för rust- och rotehållare» och att detta förfaringssätt, enligt inkomna uppgifter, tillämpades i tio län, inom hvilka soldattorp förefunnes. Första Kammarens tillfälliga utskott, som äfven handlade samma ärende, var ock enhälligt af den mening, »att Konungens befallningshafvandes resolutioner å syner å soldattorp böra afgiftsfritt tillhandahållas rust- och rotehållare».

Riksdagen beslöt för den skull att ej afgifva några närmare bestämmelser i berörda hänseende; och man hyste den förmodan att äfven inom det eller de län, der rotehållarne ännu drabbades af särskild afgift för dylika syneprotokoll, denna afgift hädanefter skulle upphöra. Det är dock så långt ifrån att denna mening, oaktadt den för båda utskottens utlåtanen legat till hufvudsaklig grund, öfverallt i länen vunnit den tillslutning, som man med skäl kunnat vänta, att man tvärt om inom ett och annat län fortfarande belägger Konungens befallningshafvandes resolutioner å soldattorps-syneprotokoll med en stämpelafgift af tre kronor, hvilken afgift vederbörande rotehållare nödgas betala.

Rättvisa och billighet synas dock fordra, att gällande stadganden af myndigheterna tillämpas lika, så att i detta hänseende alla rust- och rotehållare inom hela riket behandlas på samma sätt; och då kongl. förordningen angående stämpelafgift af den 5 september 1890 ej klart och tydligt innehåller någon bestämmelse derom, att resolutioner af nu ifrågavarande slag skola vara från stämpel befriade, utan kan lemna tillfälle till rakt motsatta tolkningar, så synes det vara lika önskligt som af behovet påkalladt, att nämnda förordning erhåller sådant förtydligande, att dylika missförhållanden ej längre månde ifrågakomma.

I den uppskattning af rust- och roteringsbesvären, som på grund af senaste urtima Riksdagens beslut hvarje tionde år skall verkställas, kommer naturligen äfven att intagas nu påpekade kostnader för torpsynerna, och då staten skall till fullo ersätta detta belopp, torde det äfven från denna synpunkt sedt vara lämpligt och bidra till förenkling i värderingen, om dessa protokollskostnader borttagas.

På grund af det anförda vågar jag alltså vördsamt hemställa,

att Riksdagen täcktes besluta sådan ändring i gällande kongl. förordning angående stämpelafgift af den 5 september 1890, att Konungens befallningshafvandes resolutioner å syner å soldattorp må blifva från stämpel befriade,

och behagade vederbörande utskott på lämpligt ställe i sagda förordning föreslå införandet af en bestämmelse i detta hänseende.

Stockholm den 25 januari 1893.

Oskar Nylander.
